

Zarándból nézve

A minap kb 20 deka súlyú levelet hozott a posta. Nézem a feladás és kézbesítés dátumát, akárhogyan számolom a közben eltelt időt, ez bizony hat nap. Ha tekintetbe veszem, hogy Szeged és az otthonom közötti távolság autóval 62, légvonalban pedig 55 km, akkor ez negatív rekord a Magyar Posta történetében!

Ezek után némi idegenkedéssel vettem kezembe a borítékban található *Zarándból nézve* című könyvecskét. Vajon ebbe a 12-szer18 centiméteres méretű 82 oldalba mi férhetett bele? Aztán alaposabban elolvasva a teljes címet (*Réhon József, Zarándból nézve. Sarusi (Kurtucz) Miska erdélyi szemmel*), kellemesen csalódnom kellett, hiszen rájöttem, hogy a népszerű aradi „író úr” könyve ez, és ráadásul Sarusi Mihályról, a szívemhez közel álló író műveiről van szó benne. Az más kérdés persze, hogy ezeket a könyveket nem könnyű olvasni. Nyelvezete, stílusa, humora nagyon eltér a megszokottól..... Az eddig megjelent mintegy 20 kötet irodalmi értékét elbírálni az irodalomkritikusok dolga, az Aradon élő közönséges földi halandók számára viszont az a fontos, művei egy része Arad megyei településekről szól, tehát nekünk íródott.

Nézem a következő oldalon a könyv támogatóinak névsorát, amely a következő: Békéscsaba Önkormányzata és egy magyar. („*vajh ki ő, és merre van hazája*” – idézem magamban elmélázva koszorús költőnk, Vörösmarty szavait.) Egyébként minden elismerésem a névtelen magyaré, aki még a nevét sem közölve áldozta pénzét a könyv megjelentetésére.

A művet lapozva a Tanú című film Virág elvtársnak szavai jutottak eszembe, aki az első magyar narancsról így nyilatkozott: kicsi is, savanyú is, de a miénk. Ezt parafrázálva a Sarusi Mihályról szóló könyvet így ajánlanám az olvasó figyelmébe: kicsi is (elfér a kabátzsebben), tartalmas is, és **ráadásul a**

mienk. Ha majd az aradi könyvesboltban megjelenik, érdemes megvenni és elolvasni.

Piroska István

Nyugati Jelen, 2015. június 15